

7.3.2018

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteita koskevan keskustelun johdosta

työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan mukaisesti

EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteita koskevista suuntaviivoista
(2018/2573(RSP))

Raymond Finch
EFDD-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteita koskevista suuntaviivoista (2018/2573(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin 29. maaliskuuta 2017 Eurooppa-neuvostolle Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaman ilmoituksen,
- ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin 2. maaliskuuta 2018 pitämän puheen,
- ottaa huomioon komission 28. helmikuuta 2018 julkaiseman erosopimusluonnoksen,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 2625 (XXV) Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan mukaisista valtioiden välisiä ystävällisiä suhteita ja yhteistyötä koskevista kansainvälisen oikeuden periaatteista,
- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalle 22. marraskuuta 2017 laaditun tutkimuksen aiheesta ”Smart Border 2.0 – Avoiding a hard border on the island of Ireland for customs control and the free movement of persons” (Älykkäät rajat 2.0 – Tiukan rajavalvonnan välttäminen Irlannin saarella (tullivalvonta ja henkilöiden vapaa liikkuvuus)),
- ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan ylähuoneen Euroopan unioniin liittyviä asioita käsittelevän erityisvaliokunnan 4. maaliskuuta 2017 julkaiseman brexitiä ja unionin talousarviota käsittelevän asiakirjan ”Brexit and the EU budget”,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen XXIV artiklan 4 kohdan ja sen tulkinnan ja soveltamisen WTO:ssa,
- ottaa huomioon SEU:ssa ja erityisesti sen 2 artiklassa, 3 artiklan 1 kohdassa sekä 8 ja 21 artiklassa mainitut tavoitteet, periaatteet ja velvoitteet,
- ottaa huomioon vuonna 1998 tehdyn Belfastin sopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen asian 120/78, *Rewe-Zentral AG v. Bundesmonopolverwaltung für Branntwein*, jotka tunnetaan yleisesti *Cassis de Dijon* -tapauksena,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että 51,8 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan äänestäjistä (17,4 miljoonaa ihmistä) äänesti 23. kesäkuuta 2016 Euroopan unionista eroamisen puolesta; panee merkille, että kansanäänestyksen äänestysprosentti oli korkeampi kuin maan edellisissä parlamenttivaaleissa;

- B. ottaa huomioon, että Yhdistynyt kuningaskunta totesi 29. maaliskuuta 2017 antamassaan unionista eroamista koskevassa ilmoituksessa, että se aikoo jättäytyä Euroopan unionin tuomioistuimen toimivallan ulkopuolelle;
- C. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus totesi samassa ilmoituksessa, että sen tuleva suhde Euroopan unioniin ei käsittäisi sisämarkkinoiden tai tulliliiton jäsenyyttä;
- D. ottaa huomioon, että WTO toteaa sääntöjensä tulkintaa ja soveltamista koskevassa asiakirjassa, että tulliliiton olisi helpotettava kauppaa tulliliiton sisällä mutta ei siten, että muodostetaan esteitä kaupalle kolmansien maiden kanssa;
- E. ottaa huomioon, että YK:n yleiskokouksen päätöslauselmassa 2625 (XXV) todetaan, että jokaisen valtion on pidätyttävä kaikista toimista, joiden tarkoituksena on jonkin muun valtion tai maan kansallisen yhtenäisyyden ja alueellisen koskemattomuuden osittainen tai täydellinen loukkaaminen; ottaa huomioon, että samassa päätöslauselmassa todetaan lisäksi, että mikään valtio ei saa käyttää taloudellisia, poliittisia tai muunlaisia toimenpiteitä, joilla painostetaan toista valtiota etuoikeuden saamiseksi tämän suvereenien oikeuksien harjoittamiseen, eikä kannustaa tällaisten toimenpiteiden käyttöön;
- F. ottaa huomioon, että SEU:n 3 artiklan 1 kohdan mukaan ”unionin päämääränä on edistää rauhaa, omia arvojaan ja kansojensa hyvinvointia” ja 2 artiklan mukaan yksi unionin perustana olevista arvoista on kansanvalta;
- G. ottaa huomioon, että SEU:n 8 artiklassa edellytetään, että Euroopan unioni ”luo naapurimaitensa kanssa erityissuhteet”, jotka perustuvat vaurauteen ja yhteistyöhön;
- H. ottaa huomioon, että SEU:n 21 artiklassa todetaan seuraavaa: ”Unioni [...] pyrkii saamaan aikaan pitkälle menevää yhteistyötä kaikilla kansainvälisten suhteiden aloilla tavoitteenaan: [...] b) lujittaa ja tukea demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia ja kansainvälisen oikeuden periaatteita; c) säilyttää rauha, estää konfliktit ja lujittaa kansainvälistä turvallisuutta noudattaen Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan päämääriä ja periaatteita [...]; e) kannustaa kaikkien maiden yhdentymistä maailmantalouteen, muun muassa poistamalla asteittain kansainvälisen kaupan esteitä”;
- I. ottaa huomioon, että unioni on jo valmis tekemään kolmansien maiden kuten Australian, Kanadan, Israelin, Japanin, Uuden-Seelannin, Sveitsin ja Yhdysvaltojen kanssa kahdenvälisiä sopimuksia, joihin sisältyy standardien ja sääntelyviranomaisten vastavuoroinen tunnustaminen, mistä tuoreimpina esimerkkeinä ovat a) finanssipalvelujen alalla parlamentin suurella enemmistöllä hyväksymä EU:n ja Yhdysvaltojen kahdenvälinen sopimus vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan vakautta koskevista toimenpiteistä; b) lääketieteen alalla EU:n ja Israelin välinen teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskeva sopimus; ja c) valmistusteollisuuden alalla EU:n ja Kanadan välinen laaja-alainen talous- ja kauppasopimus (CETA);
- J. ottaa huomioon, että EU ei ole tutkinut *Cassis de Dijon* -tapauksen tarjoamia mahdollisuuksia vastavuoroiseen tunnustamiseen eikä se myöskään ole onnistunut tai edes pyrkinyt hyödyntämään niitä;

1. kehottaa tekemään sopimuksen unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevista suhteista samaan aikaan erosopimuksen kanssa mutta erillisenä sopimuksena; toteaa tässä yhteydessä, että tulevan suhteen on oltava selvillä ja sen yksityiskohdista on sovittava samaan aikaan kun vahvistetaan erosopimuksen loppumääräykset, jotka koskevat Irlannin ja Pohjois-Irlannin välistä rajaa; korostaa, että jos sopimus tulevasta suhteesta ei tule voimaan samaan aikaan kuin erosopimus, siirtymäkauden jälkeen sovellettavien erosopimuksen määräysten (myös Pohjois-Irlantiin liittyvien määräysten) ja mahdollisten maksujen ehdoksi olisi asetettava lopullisen sopimuksen aikaansaaminen unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevasta suhteesta ja niihin olisi sovellettava kyseistä sopimusta;
2. varoittaa, että jos erosopimukseen sisällytetään pysyviä tulevia suhteita koskevia määräyksiä, joita sovelletaan vielä siirtymäkauden päätyttyä, tai määräyksiä, jotka liittyvät joko ”jaettuun toimivaltaan” tai jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, komissiota vastaan saatettaisiin nostaa Euroopan unionin tuomioistuimessa kanne väärän menettelyn käyttämisestä SEU:n mukaista erosopimusta tehtäessä;
3. pitää valitettavana komission pyrkimystä jakaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta pitämällä Pohjois-Irlanti pysyvästi tulliliitossa eroamispäivän jälkeen; vaatii komissiota aloittamaan välittömästi vapaakauppaneuvottelut Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa, jotta niitä voidaan käydä samanaikaisesti käynnissä olevien eroneuvottelujen kanssa;
4. muistuttaa komissiota siitä, että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteista neuvoteltaessa ja sovittaessa on noudatettava Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan mukaisista valtioiden välisiä ystävällisiä suhteita ja yhteistyötä koskevasta kansainvälisen oikeuden periaatteista annetussa YK:n yleiskokouksen päätöslauselmassa 2625 (XXV) mainittuja periaatteita ja niiden tekstin on oltava kyseisten periaatteiden mukainen;
5. ei katso tarpeelliseksi siirtymäkautta Yhdistyneen kuningaskunnan erottua virallisesti unionista; pitää kiinni siitä, että jos siirtymäkausi tulee, sen on päättyvä viimeistään 31. joulukuuta 2020;
6. korostaa, että kansanäänestyksen yhteydessä sekä unioniin jäämistä että EU-eroa ajavissa kampanjoissa tunnustettiin, hyväksyttiin ja haluttiin, että äänestystulos Euroopan unionista eroamisen puolesta merkitsisi tulliliitosta ja sisämarkkinoilta lähtemistä;
7. vaatii, että sopimus tulevasta suhteesta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan vastaa kansanvallan ja hyvän naapurisuuden arvoja, sellaisina kuin ne on ilmaistu SEU:n 2, 8, 10 ja 21 artiklassa ja SEU:n 8 artiklassa;
8. toteaa, että yhdenmukaisuuden varmistamiseksi SEU:n 2, 10 ja 21 artiklan kanssa
 - a) siinä tapauksessa, että Yhdistynyt kuningaskunta on mukana tulliliitossa, on noudatettava periaatetta ”ei verotusta ilman edustusta”;

- b) Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentilla on oltava oikeus hylätä siirtymäkauden aikana tai sen jälkeen hyväksytyt EU:n lainsäädännön soveltaminen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan;
 - c) Euroopan unionin tuomioistuimen toimivallan suhteessa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan on päätyttävä eroamispäivänä;
 - d) Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuksia neuvotella, tehdä ja ratifioida kauppasopimuksia muiden kolmansien maiden kanssa (edellyttäen, että tällaiset sopimukset eivät tule voimaan siirtymäkauden aikana) tai muuten hoitaa kansainvälisiä suhteitaan parhaaksi katsomallaan tavalla ei voida rajoittaa eroamispäivän jälkeen;
9. korostaa, että komission on kunnioitettava Yhdistyneen kuningaskunnan kansanäänestyksen tulosta eikä se siis saa estää Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen aikeita lopettaa henkilöiden vapaa liikkuvuus eroamispäivänä kansalaisten sille kansanäänestyksessä antamien ohjeiden mukaisesti;
10. vaatii komissiota olemaan puuttumatta siihen, millaisia maahantulotarkastuksia tai hallinnollisia menettelyjä Yhdistynyt kuningaskunta haluaa ottaa käyttöön eroamisen jälkeen; pitää pysyvää oleskeluoikeutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa hakevilta EU:n kansalaisilta perittäviä hallinnollisia maksuja perusteltuina ja kohtuullisina, kunhan ne vastaavat muiden kolmansien maiden kansalaisilta perittäviä maksuja;
11. katsoo, että eroamispäivän jälkeen – sekä siirtymäkauden aikana että sen päätyttyä – vilpittömän yhteistyön velvoitetta olisi noudatettava vastavuoroisesti ja ottaen huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan kyky hoitaa kansainvälisiä suhteitaan parhaaksi katsomallaan tavalla;
12. tähdentää, että Yhdistyneellä kuningaskunnalla on eroamispäivästä lähtien oltava oikeus solmia vapaasti kansainvälisiä suhteita parhaaksi katsomallaan tavalla ja muun muassa ilmaista omia näkemyksiään kansainvälisissä järjestöissä ja kauppasopimusneuvotteluissa muiden kolmansien maiden kanssa (edellyttäen, että kyseiset sopimukset eivät tule voimaan siirtymäkauden aikana); korostaa, että neuvottelujen käymisen tulevasta suhteesta samalla, kun estetään Yhdistynyttä kuningaskuntaa hoitamasta kansainvälisiä suhteitaan parhaaksi katsomallaan tavalla, katsottaisiin olevan vastoin YK:n yleiskokouksen päätöslauselmaa 2625 (XXV) ja erityisesti siinä mainittua
- a) tasa-arvoisen täysivaltaisuuden periaatetta;
 - b) velvoitetta olla mistään syystä puuttumatta suoraan tai välillisesti minkään muun valtion sisäisiin tai ulkoisiin asioihin;
13. kannustaa EU27:ää ehdottamaan EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevaan suhteeseen yleisesti ja nimenomaisesti vakuutus- ja jälleenvakuutustoimintaan, finanssipalveluihin, valmistusteollisuuteen ja lääketieteeseen sovellettavaa vastavuoroista lähestymistapaa, joka perustuu esimerkiksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan vakautta koskevista toimenpiteistä tehdyssä EU:n ja

Yhdysvaltojen kahdenvälisessä sopimuksessa äskettäin sovittujen standardien ja sääntelyviranomaisten vastavuoroiseen tunnustamiseen;

14. pyytää komissiota vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen osalta arvioimaan kiireellisesti asiassa *Cassis de Dijon* annetun tuomion soveltamista, joka tarjoaisi joustavan ja täydentävän tavan edetä samanaikaisesti kohti todellista vapaakauppaa, jossa sekä tullee että tullien ulkopuolisia esteitä on aidosti mahdollisimman vähän tai niitä ei välttämättä ole lainkaan;
15. torjuu kaikki komission yritykset pitää Euroopan unionin tuomioistuimen toimivalta voimassa Yhdistyneessä kuningaskunnassa mahdollisen siirtymäkauden aikana tai sen jälkeen, erityisesti mitä tulee eroamispäivän jälkeen annettujen tuomioiden soveltamiseen;
16. muistuttaa, että jollei eron yhteydessä toisin sovita, Yhdistyneellä kuningaskunnalla ei ole oikeudellista velvoitetta maksaa kertaluonteista rahallista korvausta eikä jatkaa monivuotiseen rahoituskehykseen liittyvien maksujen maksamista eron jälkeen, koska Euroopan unionin perustamissopimusten soveltaminen päättyy mainitusta päivästä alkaen; huomauttaa ylähuoneen EU-asioiden erityisvaliokunnan todenneen, että kaiken EU:n oikeuden, myös tämänhetkisiä maksuosuuksia ja riitojenratkaisujärjestelmää koskevien säännösten ja määräysten, soveltaminen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan loppuu eikä sillä ole [laillisesti] täytäntöönpanokelpoista velvoitetta maksaa minkäänlaisia maksuosuuksia;
17. korostaa, että jos komissio pitää kiinni siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan budjettisitoumukset velvoittavat sitä EU:n nettomaksajana jatkamaan maksujen suorittamista monivuotisen rahoituskehyn jäljellä olevan ajan, tästä seuraa, että velvollisuuden suorittaa kyseisestä talousarviosta maksuja nettosaajille on myös oltava sitova; toteaa, että muutoin siinä tapauksessa, että EU hajoaa, huomattava määrä nettomaksajien rahaa jäisi käyttämättä;
18. tuomitsee EU:n yhteisen kalastuspolitiikan ja kehottaa EU27:ää kunnioittamaan kansainvälistä oikeutta (UNCLOS), kun Yhdistynyt kuningaskunta ottaa brexitin jälkeen käyttöön koko 200 meripeninkulman päähän ulottuvan talousvyöhykkeensä; vaatii, että EU pyrkii aloittamaan kolmenväliset neuvottelut (EU:n, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Norjan välillä), jotta voidaan määrittää, miten kestävä enimmäistuotto jaetaan oikeudenmukaisesti maaliskuusta 2019 alkaen; ei hyväksy minkäänlaisia yrityksiä heikentää Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettia brexitin jälkeen uhkaamalla Yhdistyneen kuningaskunnan kalaan ja kalatuotteisiin kohdistuvilla kohtuuttomilla kaupan esteillä, jotka saattaisivat haitata sekä pk-yrityksiä että suuria yrityksiä eri puolella unionia;

o

o o

19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle.